

ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΑΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἑλλάδι... Δρ. ν. 3.—
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ » » 3.50.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΤΑΙ

Λεπτῶν..... 15
264—Γραφείον ἑδ. Ἐρμοῦ—264

ΕΥΔΟΚΙΜΟΥΝΤΕΣ ΑΝΘΡΩΠΟΙ

ΠΟΛΛΑ ἐγράφησαν καὶ ἐρρήθησαν περὶ ἀνθρώπων τὴν ἰδίαν αὐτῶν τύχην ποιούντων, καὶ περὶ τῆς ἀνάγκης τοῦ προοδεῦσαι ἐν τῷ βίῳ. Πολλοὶ ἐκάτομμυριοῦχοι ἐτέθησαν ἐνώπιον τῶν νέων ὡς παράδειγμα πρὸς μίμησιν, μετὰ τῆς θετικῆς διαθεβαίωσης ὅτι καὶ οὗτοι δύνανται νὰ ὑψωθῶσιν ἐκ τῆς ταπεινῆς καὶ ἀσήμου θέσεως εἰς θέσιν ὀλβιότητος καὶ ὑπεροχῆς. Δὲν ἐπιθυμοῦμεν ν' ἀποβαρύνωμεν ἢ ἀποδειλιάσωμεν ὄντιναδὴποτε ἤθελε ζητήσῃ νὰ ἀκολουθήσῃ τὰ ἔγχη τῶν τοιούτων, ἀλλ' ἐσμέν βέβαιοι ὅτι ἀπειρος ἀποτυχία καὶ σύγχυσις προέρχεται ἐκ τοῦ ἔχειν μονομερεῖς ἰδέας περὶ τοῦ τί εἶναι καὶ τί πρέπει νὰ ἦναι ἡ Εὐδοκίμησις.

Οἱ Εὐδοκιμοῦντες ἄνθρωποι δὲν πρέπει νὰ ἐξετάζονται ἐκ τοῦ ποσοῦ τοῦ συναχθέντος πλούτου, ἢ τῶν βαθμίδων τὰς ὁποίας ἀνέρχονται ἐν τῇ κοινωνικῇ κλίμακῃ, ἢ τῶν τιμῶν τὰς ὁποίας ἀποκτώσιν. Ὑπάρχουσι χιλιάδες ἀνθρώπων ἐν πάσῃ σφαίρᾳ τοῦ βίου τοὺς ὁποίους ὁ κόσμος οὐδέποτε ἔγνω, οὐδὲ ἤκουσε περὶ αὐτῶν, οἵτινες οὐδέποτε ἀνυψώθησαν ἐκ τῆς θέσεως εἰς ἣν ἐγεννήθησαν, ἀλλ' οἵτινες εἰσὶν ἐν πάσῃ ἀληθείᾳ σημασία τῆς λέξεως εὐδοκιμοῦντες ἄνθρωποι.

Τὴν ὁδὸν τὴν ὁποίαν ὁ Θεὸς ἐχάραξεν, ἐβάδισαν μετ' ἀκεραιότητος καὶ δικαιοσύνης· τὰ ἔργα τὰ ὁποῖα ἐδόθησαν αὐτοῖς, πιστῶς καὶ ἐντίμως ἐτέλεσαν· τὰς δοκιμασίας καὶ τὰ παθήματα τοῦ βίου ἀνδρικῶς ἔφερον· τοὺς κινδύνους καὶ τὰς εὐθῆνας τοὺς περιστοιχοῦντας ἡμᾶς εὐθύμως ἀντεμετώπισαν· εὐδιάθετοι ψυχαί, πράττοντες τὸ καθήκον αὐτῶν, ἔτι καὶ ὅπταν τὸ καθήκον εἶναι κατ' αὐτῶν, τοιοῦτοι εἰσὶν οἱ εὐδοκιμοῦντες ἄνθρωποι, πρὸς οὓς ὁ Κύριος τῆς ἀμπέλου θέλει εἶπει, «Εὖγε, δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστὲ... εἰσελθε...»

Ὑπερβάλλουσα λάμψις καὶ ψευδοφανῆς τιμὴ ἐμβάλλουσι τὴν ἰδέαν νὰ γίνῃ τις πλούσιος, καὶ ν' ἀνυψῶθῃ εἰς τὸ ἄκρον σημεῖον τῆς κοινωνικῆς κλίμακος. Πολλάκις, πρέπει νὰ ὁμολογήσωμεν, ἢ ἀπόλαυσις αὐ-

τῆ ἐγένετο πρὸς ζημίαν τῆς δικαιοσύνης, καὶ ἡ ἀνύψωσις αὐτῶν ἐπὶ τῶν σωμάτων καὶ τῶν ψυχῶν τῶν ἄλλων, χαρακτηρισθεῖσα διὰ γλισχρότητος καὶ τυρανίας, μετὰ σχεδὸν ὀλοσχεροῦς ἀπουσίας τῶν λεπτοτέρων αἰσθημάτων τῆς φιλανθρωπίας καὶ εὐσεβείας.

Σταθμιζόμενοι ἐπὶ τῆς πλαστικῆς τοῦ Ἱεροῦ, εὐρίσκονται στερούμενοι πικρῶς διαρκοῦς καὶ στρεσοῦ, τῆς εὐδοκίμησεως αὐτῶν οὐδὲν ἕτερον οὐσης ἢ πομφόλυγος ἐκρηγνυμένης ἐπὶ τῇ ἐπαφῇ τοῦ Κυρίου τῶν Δυνάμεων.

ΔΙΗΓΗΜΑ

[ἐκ τοῦ ἀγγλικοῦ].

ΠΩΣ ΕἰΣ ΟΒΟΛΟΣ ΠΑΡΗΓΑΓΕ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΝ

ἩΤΟΙ

Ἡ ΤΙΜΙΟΤΗΣ ΕἶΝΑΙ Ἡ ΑΡΙΣΤΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

[Συνέχεια, ἴδε ἀριθ. 9].

Ἐνῶ ἡ συνδιάλεξις αὕτη ἐγένετο ἐν τῷ μαγειρείῳ, τὸ ἀθῶον ἀντικείμενον αὐτῆς ἀνήλθε τὰς βαθμίδας, καὶ ἀπῆρχετο τῆς οἰκίας, ὅταν ἤκουσε τὸν καλπασμὸν ἵππου ὀπισθεν αὐτοῦ, καὶ θεωρήσας γύρω, εἶδε τὸν ἴδιον κύριον τὸν ὁποῖον ἐζήτει ἐρχόμενον διὰ τῆς πλατείας μετὰ ταχύ βῆμα. Ὁ Δικ ἀνεγνώρισεν αὐτὸν ἐν μιᾷ στιγμῇ, καὶ ἐχάρη βλέπων αὐτὸν κύπτοντα ἀπέναντι τοῦ ἀριθ.—

Ἐπήδησε τοῦ ἵππου του, καὶ καθὼς ἐπρόκειτο νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν οἰκίαν, εἶδε τὸν Δικ, ὅστις ἔκυπτε καὶ ἐπροσπάθει νὰ ἐπιστῆρῃ τὴν προσοχὴν του.

«Α! μικρὲ μου» εἶπε, «δὲν εἶσαι εὐ ὁ ἴδιος ὅστις ἐκράτησες τὸν ἵππον μου εἰς τὸ Στράνδ ταύτην τὴν πρωΐαν;»

«Ναὶ κύριε; καὶ μάλιστα ἦλθα νὰ σὰς εἶπω ὅτι μοῦ ἐδώσατε κίτρινον νόμισμα κατὰ λάθος μεταξὺ τῶν πενήτων—μῖαν ὀλόκληρον λίραν! Ἐπομένως σὰς τὴν ἐπιστρέφω.» Καὶ ἐξέβαλε τοῦ θυλακίου του τὸ μικρὸν δέμα καὶ τὸ ἔδιδεν εἰς αὐτόν.

ΗΑΙΑΣ ΒΕΡΙΤΤ

ὁ πεπαιδευμένος σιδηρουργός.

Ὁ Ἡλίας Βέριττ, ὁ ἔξοχος Ἀμερικανὸς λόγιος καὶ δημοσιογράφος, ἐγεννήθη ἐν Νέα Βρετανία, τῆς Κορυφαίας, τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1810 καὶ ἀπέθανε τὸν ἀπελθόντα Μάρτιον, ἐν τῷ ἑξήκωστῳ ἔτει τῆς ἡλικίας του. Ὁ πατὴρ του ἦτο ὑποδηματοποιὸς, ἔχων δέκα τέκνα, ἐξ ὧν ὁ Ἡλίας ἦτο ὁ νεώτερος. Ἡ μόνη σχολικὴ ἐκπαίδευσίς ἧς ἔτυγεν ὁ Ἡλίας, πρὶν ἢ γίνῃ μαθητὴς εἰς τὸ σιδηρουργεῖον τοῦ χωρίου, ἦτο μόνον ἐπὶ τρεῖς μῆνας εἰς τὸ δημοτικὸν σχολεῖον. Τοσαύτη ὅμως ἦτο ἡ διψα τῆς ἀναγνώσεως ὥστε τὰ ὀλίγα βιβλία τὰ ὅποια ἠδύνατο νὰ προμηθευθῇ ἐκ τῆς βιβλιοθήκης τοῦ χωρίου ἀνεγνώσε ἐπὶ δύο ἢ τρεῖς φορές.

Ὁ πόθος οὗτος πρὸς μᾶθῃσιν ἦτο τόσο σφοδρὸς ὥστε, συντελέσας τὴν εἰς τὴν τέχνην μαθητείαν του, ἐγένετο μαθητὴς ἐπὶ ἡμισυ ἔτος τοῦ ἀδελφοῦ του Ἐλιζᾶ, ὅστις ἦτο διδάσκαλος εἰς δικέρισμα τὸ ὁποῖον ἦτο μόνον ὀλίγα μίλια μακρὰν. Ἐπὶ τοὺς ἐξ τούτους μῆνας ἀπέκτησέ σημαντικὰς γνώσεις τῶν μαθηματικῶν, τῆς Λατινικῆς καὶ τῆς Γαλλικῆς. Εὐχαριστηθεὶς ἐκ τῆς προόδου τὴν ὁποίαν ἔκαμε, ἐπέστρεψεν εἰς τὸ σιδηρουργεῖον, καὶ τοὺς δὲ ὑπέβαλεν ἐαυτὸν εἰς τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐργάζεται ἐπὶ δεκατέσσαρας ὥρας τὴν ἡμέραν, ἐβρισκε μολαταῦτα καιρὸν νὰ ἐξακολουθῇ τὴν προσφιλεῖ αὐτοῦ μελέτην τῶν γλωσσῶν. Ἡ Ἰσπανικὴ, ἡ Ἑλληνικὴ, ἡ Ἑβραϊκὴ, ἡ Συριακὴ, ἡ Δανικὴ καὶ Βοημικὴ γλῶσσα προσετίθεντο ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν εἰς τὸν κατάλογον. Οἱ ἀναγνώσται ἡμῶν θὰ ἴδωσιν εὐχαρίστως τὴν ἐξῆς περικοπήν ἐκ τοῦ ἡμερολογίου μιᾶς ἐβδομάδος τοῦ 1837 τοῦ ἀξιολογήτου τούτου ἀνδρός.

Δευτέρα, Ἰουνίου 18.—Κεφαλαγία· τεσσαράκοντα σελίδας τῆς ἀπέτι τῆς γῆς θεωρίας τοῦ Κυβιέρου, ἐξήκοντα τέσσαρες σελίδες Γαλλικοῦ κειμένου, ἑνδεκά ὥραι σιδηρουργίας.

Τρίτη.—Ἐξήκοντα πέντε γραμμαὶ Ἑβραϊκῆς, τριάντα σελίδες Γαλλικοῦ, δέκα σελίδες θεωρίας τοῦ Κυβιέρου, ὀκτώ γραμμαὶ Συριακῆς, δέκα Δανικῆς δέκα Βοημικῆς, ἑνέα Πολωνικῆς, δεκαπέντε ὀνόματα ἀστέρων, δέκα ὥραι σιδηρουργίας.

ΗΑΙΑΣ ΒΕΡΙΤΤ, ὁ πεπαιδευμένος σιδηρουργός.

Τετάρτη.—Ἐξήκοντα πέντε στίχοι Ἑβραϊκοῦ, πενήκοντα σελίδες Ἀστρονομίας, ἑνδεκά ὥραι σιδηρουργίας.

Πέμπτη.—Πεντήκοντα πέντε γραμμαὶ Ἑβραϊκοῦ, ὀκτώ Συριακοῦ, ἑνδεκά ὥραι σιδηρουργίας.

Παρασκευή.—Ἀδιάθετος· δώδεκα ὥραι σιδηρουργίας.

Σάββατον.—Ἀδιάθετος· πενήκοντα σελίδες Φυσικοῦ Δικαίου, δέκα ὥραι σιδηρουργίας.

Κυριακή.—Μάθημα ἐκ τῆς Γραφῆς.

Ὁ Διοικητὴς ἔβηρετ ἀκούσας περὶ τῆς ἐκτάκτου εὐφίας τοῦ νεαροῦ σιδηρουργοῦ, ἔστειλεν αὐτῷ πρόσκλησιν νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν Βοστώνην. Ὅταν ἔφθασεν ἐκεῖ, πολλοὶ περιποιήσεις ἐγένοντο αὐτῷ, καὶ μεταξὺ τῶν ἄλλων προσεκλήθη νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸ Κολλέγιον τοῦ

Harvard, ἀλλ' ἀπεποιήθη πᾶσας, καὶ ἐπανήλθεν εἰς τὸ σιδηρουργεῖον του ἐν Βοσδέστερ, ἔθα ἐργάζετο διὰ τῶν χειρῶν καὶ τῆς κεφαλῆς του ὑπέροπε ἄλλοτε συντονιώτερον. Τῷ 1842 μετέφρασε πολλὰ κείμενα ἐκ τῆς Ἰσλανδικῆς, Σαμαρτικῆς, Ἀραβικῆς καὶ Ἑβραϊκῆς τυπωθέντα ἐν τῇ Ἀμερικανικῇ Ἐκλεκτικῇ Ἐπιθεωρήσει. Κατὰ τὸν χειμῶνα τοῦ ἐνεστάτος ἔτους ἀπήγγειλεν ὄχι ὀλιγωτέρους τῶν ἐξήκοντα ὀκτώ λόγων. Τὴν ἀνοιξὶν τοῦ 1842 ἤρξατο τὴν μελέτην τῆς Αἰθιοπικῆς, Περσικῆς καὶ Τουρκικῆς γλώσσης.

Ἐνῶ ὁ ἀξίος οὗτος υἱὸς τοῦ Ἡραίστου ἐνεκνυπτεν ἐπὶ τῶν σελίδων τῆς Ἑβραϊκῆς Βίβλου, ἰσχυρῶς ἐνετυπώθη ἐκ τῆς διακηρύξεως ὅτι ὁ Θεὸς ἐποίησε ἐκ μιᾶς σαρκὸς πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς. Αἱ δεινὰί μάστιγες, ὁ πόλεμος καὶ ἡ

δουλεία, ἐνεποίουν μεγίστην ἐντύπωσιν εἰς τὸν ἀγαθὸν αὐτοῦ νοῦν, καὶ ἀνέλαβε τὴν γραφίδα νὰ συνηγορήσῃ ὑπὲρ τῆς εἰρήνης καὶ τῶν δικαιωμάτων τῶν δυστυχῶν ἐξευτελισμένων ἀνδραπόδων. Τὸ πρῶτον θέμα ἦτο πολὺ δημοφιλὲς παρὰ τοῖς συμπατριώταις αὐτοῦ, ἀλλ' ἡ ἰδέα τῆς διακηρύξεως τῆς ἐλευθερίας εἰς τὰ ἑκατομμύρια τῶν δυστυχῶν Ἀμερικανῶν ἀνδραπόδων οὐδόλως ἦτο εὐάρεστος.

Ἐν ἔτει 1844 ἐξοικονομήσας ἑκατοντάδας τινὰς ταλλήρων, ἤρξατο τὴν ἐφημερίδα αὐτοῦ, «Ὁ Χριστιανὸς Πολίτης», τὴν ὁποίαν ἀφιέρωσε μετὰ μεγάλης δεξιότητος εἰς τὴν προαγωγὴν τῆς θρησκείας, εἰρήνης, τῆς ἀντιδουλικῆς σταυροφορίας, καὶ εἰς τὴν κίνημα τοῦ

δεκαλέπτου τέλους διὰ τὰ εἰς τὰ διὰ τοῦ Ἀτλαντικοῦ γράμματα.

Κτησάμενος ἰκανῆς φήμης ἐν ταῖς Ἡν. Πολιτείαις ὡς κήρυξ ἐπὶ τῆς ἐγγρατείας καὶ ἄλλων κοινωνικῶν μεταρρυθμίσεων, ὁ κ. Βέριττ προσεκλήθη νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν Ἀγγλίαν. Ἐν ἔτει 1848 ἐφάνη βιβλίον αὐτοῦ ἐπιγραφόμενον «Σπινθῆρες ἐκ τοῦ ἄκμονος». Ἐν

καλέπτου ταχυδρομικοῦ τέλους εἰς τὰ διὰ τοῦ Ὄκεανοῦ γράμματα, καὶ τοὶ δὲ δὲν ἔζησε ἵνα ἴδῃ τὸ σχέδιον αὐτοῦ παραδεκτὸν, ἔζησεν ἵνα ἴδῃ τὰ ἐξωτερικὰ ταχυδρομικὰ τέλη τῆς Ἀμερικῆς σπουδαίως ἐλαττωθέντα. Τῷ 1853 ἐδημοσίευσεν τὰ «Φύλλα τῆς Ἑλαίας», σειράν φυλλαδίων ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς Εἰρήνης, τὰ ὅποια ἐκτῆσαντο εὐρείαν δημοτικότητα, καὶ μετεφρά-

Θάρρος μικρὸ μου.

ἔτει 1845 μετὰ τοῦ Ἰωσήφ Sturge καὶ ἄλλων, καθίδρυσε τὸν Δεσμὸν τῆς Ἀδελφότητος, εἰδὸς τι Ἐταιρίας τῆς Εἰρήνης, μετὰ προσωπικῆς ὑποσχέσεως περὶ ἀποχῆς ἀπὸ τοῦ πολέμου. Ὡς ἐν τῶν δραστηριοτέρων μέσων πρὸς προαγωγὴν τῆς φιλίας μεταξὺ τῶν ἐθνῶν, ὁ Βέριττ θεωρῶνς ἐπεκαλέσθη τὴν παραδοχὴν τοῦ δε-

σθῆσαν εἰς διαφόρους γλώσσας ἦτο δὲ καὶ ὁ πρωτοργὸς τῶν Συνεδρίων τῆς Εἰρήνης, τὰ ὅποια συνήλθον ἐν Λονδίῳ, Παρισίοις, Βουζέλλαις καὶ Φραγκφούρτῃ. Ἐπὶ πολὺν χρόνον φαίνεται καλλιεργήσας ἀγρόν παρὰ τῇ γενετείρῃ αὐτοῦ κόμη, ἀλλ' ἐπὶ τέλους διωρίσθη ἀπὸ τοῦ Προέδρου Δίγκλων Πρόξενως τῶν Ἡν. Πολι-

τειών εν Βιρμιγγάμη, ένθα διέτριψε επί τινα έτη. Αι-
αρκούσης τής εκεί Διαμονής του περιηγήθη πολύ την
Άγγλίαν πέρας, τό δέ αποτέλεσμα ήσαν δύο ευάρε-
στα βιβλία περιγράφοντα την περιήγησιν αύτου. Έν-
ότιε δέ άπήγγειλε και λόγους επί του «Ανωτέρου
Νόμου και τής Αποστολής του Εμπορίου», και επί
παρομοίων άλλων άντικειμένων.

Εν τών προσφιλών σχεδίων του Ηλία ήτον ή κα-
θίδρυσς διεθνών διαιτητικών δικαστηρίων, εις τά ό-
ποια ν' αναφέρονται πάσαι αι μεταξύ των διαφόρων
κυβερνήσεων έριδες χωρίς να γίνηται προσφυγή εις τό
ζήφος. Τό συντόν και αγαθόν τούτο σχέδιον οι φίλοι
τής ανθρωπότητας ευχαρίστως θα ίδωσι συντελούμενον.

Ο ΑΓΝΗΣ ΚΑΙ Ο ΙΝΔΡΑΣ

[Συνέχεια και τέλος].

Αντισήκωμα κατά των πονηρών δαιμόνων οι φω-
τεινοί θεοί του ούρανού είχαν τους *Saiwas*. Εκτός
του ούρανού, του *Dyauspita* (*Dies piter*), παρίστα-
ται ως επισημότατος ο *Βαρούνας* (*ούρανοι*), ο τό-
παι θεορός, ο Κύριος του κοιλώματος του ούρανού,
ο τό φως και τόν χρόνον τακτοποιών. Οφθαλμοί αυ-
τού είνε ο Ήλιος και άναπνοή ο Άνεμος. Η κατοι-
κία αυτού είνε εις τά ύψη, υπεράνω των νεφελών και
τής κυανής σκηνής, εν τή χώρα του φωτός του τρίτου
ούρανού, ένθα οι θεοί και οι άγγιοι του Ιάμα απολαύ-
ουσι ηδίστης ευφορούνης καθήμενοι υπό την ιεράν συ-
κην *Asiawitha*, ης οι κλώνες κάτω είνε έστραμμένοι,
ένθ αι ρίζαι προς τά άνω άνέρχονται, και τρώγοντες
εκ τής άμβροσίας (*Amrittha*), ητις εκ τής συκής απο-
στάζει. Παρά τώ Βαρούνα φαίνεται έτι ο Μίτρας, ο θεός
του φωτός τής ημέρας και ο Σαβιτάρ ή Σουρίας, ο
θεός του ήλιού. Προελαύνουσι δέ αυτού οι Άσβίνοι,
οι δίδυμοι υιοί τής Θαλάσσης. Ουτοι όντες κατά πά-
σαν πιθανότητα αστέρες τής πρωίας και τής έσπέρας,
ομοιάζουσι μιν προς τους Διοσκούρους, διότι έσπου-
δον εις βοήθειαν των πλεόντων, ήσαν όμως άνωτεροι
εκείνων, διότι και πλούτον και ούράνια ιάματα και
θεραπειάς παρέχουσιν. Ήσαν προς τούτους οι έλευθερω-
ταί τής ώραιας Ηούς (*Ushas*) νικήσαντες εν τώ δρόμω
πάντας τους άλλους θεούς.

Κατά τους αρχαιότατους όμως χρόνους μεγάλας
έσέβοντο και έτίμων τους θεούς Άγνην και Ινδραν.
Ο Άγνης, ο έν τώ κεραυνώ γεννηθείς θεός του πυ-
ρός, του ούτω χρησιμωτάτου τώ άνθρωπω στοιχείου,
ήτο συγχρόνως ο μεσίτης των ανθρωπίνων ευχών προς
τους άλλους θεούς και ο υπερασπιστής του βωμού κα-
τά των πονηρών πνευμάτων, τά όποια εκεί έτρεχον
ένσ παρακλώσει και ματαιώνουσι τάς θυσίας.

Ο Άγνης παρίσταται ως άνηρ διπρόσωπος, πολύ-
σαρκος και επιβαίνων επί κριού ή κόμης, αι όφρως,
ή γενειάς και οι όφθαλμοί αυτού είνε χαλκόχοροι. Έπτά
ακτίνες δόξης εξέρχονται από του σώματος του. Τό
διπρόσωπον αυτού έμφαίνει ότι τό πύρ καταναλίσκει

και ζωποισί. Έχει προς τούτους και πολλούς βραχιόνας
ώπλισμένους διά ξιφών.

Ο Άγνης δέν έχει ουτε ναούς ουτε ειδώλα, λα-
τρεύεται δέ εν ιδιαιτέrais τελεταίς των Βραχμάνων
και προς τιμήν αυτού συντηρείται άσβεστον πύρ εν
τοίς ναοίς, ως τό τής Έστίας. Η έξής δέησης άπεν-
θύνεται εις αυτόν. «Ίκετέω τον θαυμαστόν τούτον
κύριον του θυσιαστηρίου, τον φίλον του Ινδρα, τό
νέπιθυμητόν πύρ, προς άπόκτησιν πλούτου και σο-
φίας. Είθε ή προσφορά αύτη να είνε δραστήριος. Πύρ,
κατάστησόν με εν τή ημέρα ταύτη σοφόν διά τής
σοφίας εκείνης, ήν οι θεοί και οι πατέρες τιμώνσιν.
»Είθε ο μιν Βαρούνας παράσχη μοι την σοφίαν, τό δέ
»πύρ και ο Ραγιαπατή την σοφίαν» είθε ο Ινδρας
»και ο άηρ να παράσχωσι μοι την γνώσιν, είθε ή θεία
»πρόνοια μοι δώση την βεβαιότητα, ότι ή προσφορά
»αύτη προσφέρεται μετ' έπιτυχίας» είθε ο Βραχμάνος
»και ο πολεμιστής μετάσχωσι τής ευτυχίας μου» είθε οι
»θεοί δώσωσι μοι την μεγίστην ευδαιμονίαν. Είς σε,
»όστις είσαι ή ευτυχία, ή προσφορά αύτη προσφέρεται.

Ο Ινδρας, τό φώς των άστραπάν, ήτο ώπλισμέ-
νος μετά του λάμποντος κεραυνού, τον όποιον είχαν
κατασκευάσει οι *Rihbus* και τον όποιον άείποτε έ-
παλλεν εν τή χειρί. Τόν κεραυνόν μετεχειρίσθη και
έν τώ προς τον Βρίταν πολέμω. Ενδυναμωθείς ο Ιν-
δρας εκ τής σαρκός 300 βοών, ος ο φίλος του Ά-
γνης είχε ψήσει, και εκ τριών πύθων του ούρανού νε-
κταρος Σομά, διέσχισε διά του κεραυνού τό σκοτει-
νόν εκ νεφελών όρος, ήλευθέρωσε τάς εκεί εν φυλακή
κρατούμενας δαμάλεις και έπληξεν ύστερον τον Βίτραν
επί τής κεφαλής ούτως, ώστε να καταπίπτη εις την
γην ως βροχή. Επίσης ήνάγκασε τον ληστήν να έ-
ξαγάγη εις τό φως τον χρυσόν σωτήρα των κεκρυ-
μένων του ήλιού ακτίνων» διό και αυτός έθεωρήθη ως
χρυσοφόρος.

Ο Ινδρας παρίσταται λευκός, επιβαίνων επί έλέ-
φαντος, φέρων επί μιν τής δεξιάς κεραυνόν, επί δέ
τής αριστεράς τόξον. Τό σώμα του καλύπτεται υπό
χιλιών όφθαλμών, όπερ έμφαίνει τον ασπερόντα ού-
ρανόν, ή την παντεφορίαν κατά τον Γαλανόν. Ο έλέ-
φας, έρ' ού επιβαίνει λέγεται Άιραβάτας. Είθε δέ κα-
τά Δημήτριον τον Γαλανόν όχημα βασιλικόν. Ο Ιν-
δρας εις ών των δέκα κυρίων φυλάκων ίσταται εν τή
ανατολή, ήν κατέχει μετά πολλών κόπων, 3 επιβλέπει
επί των άγιών και των μετανοούντων» επειδή δέ αι
άσκητικαί αύτών άρεται επισκιαζουσι την δύναμίν-
των, πειράται παντί σθένει να εξασθεσίση την αξίαν
αύτων, ένα μή τις εξ αύτων μετά πολλών χιλιάδων
ετών παρέλευσιν άνέλθη εις την υπερτάτην αξίαν γε-
νόμενος Ινδρας. Δύναται δέ να γεινή Ινδρας και να
έκθρονήση αυτόν, αν δυνηθή να επαναλάβη εκατοντά-
κισ την θυσιαν *asiamedha*, αλλά τούτο είνε αδύ-
νατον.

Ο Ινδρας και ως νεφεληγέτης και άστράπτων
και βροντών και βρέχων και ως κύριος του κεραυνού,
και ως λίαν φιλήδονος έχει πολλήν την όμοιότητα

προς τον Αία των Έλλήνων. Ως ο Ζεύς έξηπάτα πολ-
λάς θνητών γυναίκας μεταμορφούμενος και πολλάς
λαμβάνων μορφάς, ούτω και ο Ινδρας. Έξομοιωθείς
ποτε προς τον σύζυγον του *Godama Akalya*, ως ο
Ζεύς προς τον σύζυγον τής Σεμέλης. Αμφιτρώνα,
έξηπάτησεν αύτήν. Ο Ινδρας κατοικεί εν τή πόλει
του αιθέρος *Amārwatī*. Εν αύτῃ είνε τά μεγαλο-
πρεπέστατα μέγαρα, τά όποια ο Ηφαιστος των Ιν-
δών Βισβακάρμας οικοδόμησεν. Ο χρυσός και οι πο-
λύτιμοι λίθοι άπαστρέπτονσι πανταχού των μεγά-
ρων χοροί, διασκεδάσει και άσματα πληρούσι τά
δάματα. Τά μέγαρα του Ινδρα είνε τό θέατρον, εν
ώ άδιακόπως ακούνται οι ούρανοί άοιδοί, οι Γαν-
δάρβαι και αι εκ τής θαλάσσης εξέλθούσαι νύμφαι
Άσπάραι. Αυτόθι συνέρχονται πάντα τά ούράνια όντα.
Εν τώ παραδείσω τούτω του Ινδρα υπήρχε και τό
πάνδηρον δένδρον, Παριζάτα όνομαζόμενον, όπερ έ-
ξαχθεν εκ του ώκεανού έλαβεν ο Ινδρας και εφύτευ-
σεν εν τώ έαυτου παραδείσω.

Ο Ινδρας μυθολογείται ότι διά του τόξου έκοψε
τά πτερά των ορέων, τά όποια πριν ήσαν άεκίνητα
και ιπτάμενα κατέστρεφον πόλεις και χώρας. Μόνος
ο Μαϊανάκας, ο υιός του Ιμαού και άλλα τινά, έσώθησαν
καταφυγόντα εις τον ώκεανόν και κρυβέντα εις τά ύ-
δατα αυτού.

ΚΟΝΣΤ. ΝΕΣΤΟΡΙΑΗΣ.

ΠΛΟΥΤΗ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΩΝ

Κροίσοσ, ο έσχατος των Αυδών βασιλεύς, όστις έ-
φημίσετο παρά τε τοίς αρχαίοις και τοίς νύν, ως ο
πλουσιώτατος των θνητών, είχαν 90,000,000 δραχ-
μάς συνισταμένας εκ χρημάτων, γαιών, δούλων και
σκευών και όμως όχι μόνον δέν ήτον ο πλουσιώτατος
των εν τώ Κόσμω, ως κοινώς πιστεύεται, άλλ' ούδ' ο
πλουσιώτερος, διότι ο Σενέκας ο περίφημος φιλόσοφος
και τραγικός ποιητής των Ρωμαίων είχαν 100,000,
000 δραχ. ο δέ Τιβέριος ο δευτέρος υιός και διάδοχος
του Καίσαρος Αυγούστου άφηκε μετά τον θάνατόν
του 833,100,000 δρ. τάς όποιás ο διάδοχός του Κα-
λιγύλας έδαπάνησεν εις 12 μήνας. Ο Ουέσπεσιανός
κατά την εις τον θρόνον άνάβασίν του εξέτιμησε τάς
δαπάνας τής πολιτείας εις 1,005,000,000 δραχμάς.
Ο Μίλων ο περίφημος αθλητής, ο έξάκις άριστεύσας
εις τους Ολυμπιακούς αγώνας άφειλε 18,000,000
δραχμάς. Ο Καίσαρ πριν έλθῃ εις τά πράγματα έ-
χρεώσται 85,000,000 δραχ. ήγόρασε δέ, την μιν
φιλιαν του Κορίου διά 15,000,000 την δέ του Αυ-
κίου Παύλου δι' 8,500,000. Ο Αντώνιος, εις των
συνιστάτων την τριανδρίαν εν Ρώμη, έχρεώσται με-
τά την δολοφονίαν του Ιουλίου Καίσαρος 844,000,
000 δραχ. τάς όποιás επλήρωσε από τής 15 Μαρτίου
μέχρι τέλους αυτού, ο ύπατος ούτος διεσκορπίσε
4,050,000,000 δραχ. Ο Αππιος έδαπάνησεν εν ά-
σωταίς 15,000,000 δραχ. και κατά την εξέτασιν
των υποθέσεων του εύρών, ότι τώ εναπέλειποντο μό-
νον 2,300,000 έδηλητηριάσθη διότι ένόμισε, ότι τό
ποσόν τούτο δέν ήτον έπαρκές προς συντήρησιν του.

Ο Καίσαρ προσέφερεν εις την Σερούλίαν μητέρα του
Βρούτου ένα μαργαρίτην αξίας 300,000 δραχ. Η
Κλεοπάτρα ή θυγάτηρ του βασιλέως τής Αιγύπτου
Πτολεμαίου του Αύλητου, ητις μετά τον θάνατον του
άδελφού της Πτολεμαίου άνηγορεύθη υπό του Καίσα-
ρος Ιουλίου βασίλισσα άπάσης τής Αιγύπτου, άνέλυ-
σεν εις όξος εν ώρα δείπνου τό όποιον προσφέρει εις
τον Αντώνιον, ένα εκ των μαργαριτών, των περικο-
σμούτων, τά ένωτιά της, αξίας 13,185,000 δραχ.
και κατέπιεν αυτόν ως μη όντα δήθεν μεγάλης αξίας.

ΙΡΙΣ ΕΝ ΝΥΚΤΙ

Η Εύβοια τής Χαλκίδος υπό τον άνω τίτλον δη-
μοσιεύει τά έπόμενα. «Σπανιώτατον φαινόμενον τής
ίριδος εν ώρα νυκτός όφθη ΒΔ. τής πόλεως Χαλκίδος
κατά την νύκτα τής 23 Απριλίου περι ώραν 8 και
20 λεπτά διαρκέσαν μέχρι τής 9 και 5 λεπτά. Είς
τό μέρος έφ' ού τό φαινόμενον έλαβε χώραν, ο ούρανός
ήν νεφελώδης, ή δέ σελήνη ει και μη έχουσα όλην του
φωτός της την έντασιν κρυπτομένη υπό νεφών τινων—
ούχ ήττον ή ίρις έφαίνετο εν όλη αύτῃς τῃ ζωηρότη-
τι μόνον ελάχιστον μέρος και ακριβώς εις τό μέσον
του τόξου δέν ήδυνήθημεν να διακρίνωμεν και τούτο
διότι—ως καλώς παρετηρήσαμεν—τό μέρος εκείνο τής
ίριδος συνέπιπτεν εν ούρανῳ αίθρῳ. Περι του σπανίου
τούτου φαινομένου ίδού τί αναγινώσκωμεν εν τώ Αρι-
στοτέλει. « . . . Και μεθ' ήμέραν μιν ίρις γίγνεται,
νύκτωρ δ' από σελήνης, ως μιν οι αρχαίοι ήγοντο ουκ
εγίγνετο. Τούτο δ' έπαθον, διά τό σπάνιον ελάθανε
γάρ αυτούς γίγνεται μιν γάρ, ολιγάκις δέ γίγνεται.
Τό δ' αίτιον ότι τ' εν τώ σκότει λαμβάνει τά χρώ-
ματα και άλλα πολλά δει συμπεσειν και ταύτα πάν-
τα εν ημέρα μιᾶ του μηνός . . . Διόπερ εν έτεσιν
υπέρ τά πενήτηκοντα δις ενετύχομεν μόνον.» Τούτο
παρετήρησε και ο Ερσσελος εν τώ 1838 έτει εις
Κολλιγγίδην.

Ο ΕΝ ΡΩΣΙΑ ΚΛΗΡΟΣ

Ο Εύρωπαϊκός «Άγγελιοφόρος» τής Πετροπόλεως
δίδει τάς έξῃς πληροφορίας περι του εν Ρωσία κλή-
ρου. Ο όλικός αριθμός αυτού αναβαίνει εις 100,000,
εξαίρουμένων των μοναχών. Εάν υπολογίσωμεν ανά
τέσσαρα πρόσωπα δι' εκάστην οικογένειαν έχομεν
400,000 ψυχας ανηκούσας εις τον κλήρον. Τά δέ ει-
σοδήματα τής Ιεράς Συνόδου κατά τό 1878 ήσαν
περι τά 26,000,000 ρούβλια, εξ ών η πολιτεία δίδει
10,000,000 και όμως ουδεμία πρόνοια λαμβάνεται
περι του κάτω κλήρου και ιδίως των επαρχιών.

Εν Ρωσία υπάρχουν 420 Μητροπόλεις, 38,302
έκκλησΐαι και 12,408 παρεκλήσια. Τά έθνικά σχο-
λαία τά ανήκοντα εις εκκλησίας και μονάς αριθμου-
σιν 6,321. Ο δέ αριθμός των Πανεπιστημίων, Γυ-
μνασίων και Επιστημονικών σχολών είναι 363. Αι
μοναί αριθμούσι 532 έμπεριέχουσαι 10,500 καλογή-
ρους και 16,000 καλογραιας.

Ὁ ὀλικὸς ἀριθμὸς τῶν προσελθόντων ἐν τῇ Ῥωσικῇ ἐκκλησίᾳ κατὰ τὸ ἔτος 1877 ἦν 11,299, συμπεριλαμβανομένων 653 διαμαρτυρουμένων καὶ 1,339 τοῦ δυτικῆς δόγματος.

Ἡ κυβέρνησις τῆς Ἰαπωνίας τὸ πρῶτον ἤδη παρέχωρσε τὸ δικαίωμα εἰς ἐντάπιον ἐκδόστην νὰ τυπώσῃ τὴν Γένεσιν εἰς τὴν κινεζικὴν γλῶσσαν. Περὶ δὲ τῆς ἐπὶ τῶν ἠθῶν ἐπιδράσεως τοῦ χριστιανισμοῦ λέγεται ὅτι ἐν τινι πόλει Χικόνῃ καλουμένη, δύο ἀνθρώποι, οἵτινες ἐτήρουν αἰθούσας χαρτοπαιγιῶν καὶ κοινῶν γυναικῶν ἤρχισαν νὰ αἰσχύνωνται διὰ τὴν ἀτιμὸν αὐτῶν ἐργασίαν καὶ προσκαλέσαντες ἀπάσας τὰς γυναῖκας ὁμοῦ ἐκοινοποίησαν αὐταῖς ὅτι παραιτοῦνται τοῦ ἐπαγγέλματός των, καὶ ὅτι σκοπὸν ἔχουσιν εἰς τὸ ἐξῆς νὰ ζήσωσιν ὡς χριστιανοὶ κατὰ τοὺς κανόνας τοῦ Εὐαγγελίου. Αὐτὰς δὲ, ἄς εἶχον ἀγοράσῃ, χάριν τοῦ ἐμπορίου των ἤθελον ἀρῆσαι ἐλευθέρως, ἐὰν ὑπέσχοντο ὅτι ἤθελον ἐπιστρέψαι εἰς τοὺς γονεῖς των καὶ διαγεῖν βίον εὐσχημον καὶ ἠθικόν. Καὶ πράγματι ἅπασαι αὐταὶ μετέβαλον βίον, οἱ δὲ αὐτοῦργοι ἐγένοντο τακτικοὶ ἀκροαταὶ τοῦ Κηρύγματος τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ. Ἡ ἐπιρροή τοῦ Εὐαγγελίου, ὡς βλέπομεν, δύναται νὰ κατευνασῇ καὶ τὰ ἀγριώτερα πάθη τῶν ἀνθρώπων καὶ νὰ μεταβάλῃ καὶ τὸν ἀχρεϊότερον εἰς χρήσιμον καὶ ἐντιμὸν καὶ ἐνάρετον μέλος τῆς κοινωνίας. Ὁ χριστιανισμὸς μεταβάλλει ἤδη τὴν Ἰαπωνίαν εἰς ἔθνος πολιτισμένον καὶ ἠθικόν. Ἐκκλησίαι ἀπανταχοῦ ὠκωδοιοῦνται, τὸ Εὐαγγέλιον ἀπανταχοῦ κηρύσσεται καὶ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ κυκλοφορεῖ ἐλευθέρως ἢ δὲ Κυριακῇ εἶναι σεβαστὴ καὶ ἡμέρα ἀγία καὶ παρὰ τῆς κυβερνήσεως.

Οἱ Κινέζοι εἶναι λίαν φιλαυτοὶ καὶ τὰ πάντα πράττουσι διὰ χρήματα, οὐδὲ ὅπως δὲ σκέπτονται ὅτι δύναται τις νὰ πράξῃ τι ἀφιλοκερδῶς πρὸς ὠφέλειαν τῶν ἄλλων. Ἡμέραν τινὰ εἰς ἐξ αὐτῶν ἐζήτη: νὰ μᾶθῃ τὸ πῶσον, ὅπερ ἕτερός τις χριστιανὸς, ἐλάμβανε· «Πῶσον σοὶ ἔδωκαν οἱ ξένοι οὔτοι, ἵνα γίνῃς μέλος τῆς ἐκκλησίας αὐτῶν; Σοὶ ἔδωκαν ἕως εἰκοσι τάλληρα;» «Πολὺ περισσότερον,» ἀπήντησεν αὐτὸς «Ἐκατὸν τάλληρα;» ἠρώτησε καὶ πάλιν. «Πολὺ περισσότερον» ἦτο ἡ ἀπάντησις. «Χίλια τάλληρα;» ἠρώτησε μετὰ θαυμασμοῦ ὁ πρῶτος.

«Πολὺ περισσότερον» ἦτο καὶ πάλιν ἡ ἀπάντησις.

«Εἰπέ μοι λοιπὸν πῶσον.»

«Πολὺ περισσότερον τοῦ βάρους τοῦ ὄρου τούτου εἰς χρυσόν, καὶ εἰς ἄργυρον,» ἀπήντησε καὶ πάλιν ὁ χριστιανός.

«Σὲ ἐξορκίζω, ἐν ὀνόματι τοῦ Βοῦδα, νὰ μοι εἶπῃς πῶσον;» ἠρώτησε καὶ πάλιν μετὰ πολλῆς ἐξάψεως καὶ περιεργείας.

«Ἡ πληρωμὴ, ἣν λαμβάνω εἶναι τὸ βιβλίον τοῦτο» ἀπήντησεν ὁ χριστιανός, δεικνύων, πρὸς τὸν εἰδωλολάτρην ἐξεταστῆν, ἀντίτυπον τῆς Ἁγίας Γραφῆς. «Τὸ βιβλίον τοῦτο μοι λέγει περὶ Θεοῦ, περὶ τῆς διὰ

Ἰησοῦ Χριστοῦ σωτηρίας, περὶ αἰωνίου ζωῆς, καὶ περὶ ἀναπαύσεως τῶν δικαίων.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

* * Ὁ πληθυσμὸς τοῦ Λονδίνου ἀνέρχεται εἰς 3,254,000, ἐξ ὧν 82,584 εἰσι πένητες.

* * Διεθνὲς Συνέδριον προεδρευόμενον ὑπὸ τοῦ κ. Λεσσέφ, πρόκειται νὰ συνέλθῃ ἐν Παρισίοις τῇ 15 Μαΐου (ν) πρὸς συζήτησιν τῶν ἐπτά σχεδίων πρὸς διάτρησιν τοῦ Ἀμερικανικοῦ Ἰσθμοῦ.

* * Ἡ κυβέρνησις τῆς Κίνας κατήγγησε κατ' αὐτὰς τὰς ἐν τῇ αὐτοκρατορίᾳ μονὰς τῶν Βουδιστῶν διὰ τὰς γυναῖκας.

Λύοις τοῦ ἐν τῷ 6 ἀριθ. Γρίφου.

Ἡθῆ—α—μ—εν—η—με—γαλῆ—ταιχῆ—πολις—δ—
αυτῆ—ς—ο—σα—λος.

«Ἡθεῖα μὲν ἡ μεγάλη τύχη, πολλὸς δ' αὐτῆς ὁ σάλας»

Λύοις Αἰτιγματος Β'.

Γάλα.

ΑΙΝΙΓΜΑ Γ'.

Εἰς τόπον ἀγώργητον αὐτοφυὲς γεννῶμαι

Μὲ φύσιν δυσυπόστατον ἐκεῖ ἐνδιαιτώμαι

εἰς τ' ἀχανῆ κρυμμένος.

Εἰς ὄλους ὁμως ἀφανὴς κί' ἀπρόσιτος δὲν εἶμαι

Μὲ βλέπουν καὶ προσέρχονται ἐκεῖ φίλε ποῦ καίμαι
ναυτίλλοι κερδοσκοποῖ.

Τὰς μηχανὰς των στήνουσι διὰ νὰ μὲ συλλάβουν

Καὶ ἀπαιτοῦν παρὰ πολλὰ ἀπὸ ἐμὲ νὰ λάβουν
ἐνῶ δὲν εἶμαι εἰς τὴν γῆν.

Κατασχεθεὶς δὲ χόνομαι καὶ κρουνηδὸν ἐκχύνω

Καὶ ὅσο νερὸ εἰς ὄλον μου τὸν βίον ἐκεῖ πίνω
μὲ χίλια στόματα ἀπληστῶ.

Τὸ ἄθλιον τὸ πτώμα μου εἰς τὸ ἐκπνέον σῶμα
Ἐνὸς ἀνθρώπου ἔφερεν τῆς χλευῆς πικρὸν σῶμα
ἐν ὧρ καταδικῆς.

Πλὴν διὰ ταύτην μου τὴν ἀμαρτίαν μόνην

Δαμβάνω ἀκροτηρίας ὀβελισμῶν κί' ἀγχόνην.

Ὅρεστης Β. Βαλασάκης.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ

Λόγος, ἐκφωνηθεὶς τῇ 22 Ἰουνίου 1878 ἐν τῇ Πετρισεῖφ σχολῇ ὑπὸ Μ. Κ. Κρίστη σχολάρχου τῆς σχολῆς ταύτης.

— Ἰπόμνημα πρὸς τὸ Συνέδριον τῶν Ἑλληνικῶν φιλολογικῶν Συλλόγων ὑπὸ τοῦ κ. Π. Ι. Καλκιοπούλου, ἀντιπροσώπου τοῦ φιλολογικοῦ συλλόγου Βύρωνος. Τοῦ ὑπομνήματος τούτου τὴν ἀνάγνωσιν συνιστῶμεν εἰς τὸ κοινὸν διὰ τὰς ὁρμὰς παρατηρήσεις ἄς φέρει ἐπὶ τοῦ παρ' ἡμῶν συστήματος τῆς ἐκπαιδεύσεως ὡς στερουμένου πραγματικότητος.

— ΗΩΣ. Μηνιαῖον οἰκογενειακὸν ἀνάγνωσμα μετὰ εἰκόνων, ἐκδιδόμενον ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἔτος Α', ἀριθ. 1 Ἀπρίλιος.

— «Οἰκονομικὴ Ἐπιθεώρησις». Πολιτικὴ Οἰκονομία δημοσιονομία—Καταστατικὴ. Ἔτος 7 φυλλάδ. 75 Μαΐος.